

✠

**«Εὐχαριστήρια 2017»**  
**«Εὐγνωμοσύνη Φωναῖς Αἰσίαις»**

**Εὐγνώμονα Καταληκτήρια**

*Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς·  
Σεβαστὲ Γέροντά μας·  
Αἰδεσιμώτατοι Πρεσβύτεροι·  
Ἵσιώτατοι Πατέρες καὶ Μητέρες·  
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Ἀδελφές·  
Τέκνα ἐν Κυρίῳ·*

**Ἄ**όξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν!...

**Εὐ**χαριστίες ἐγκάρδιες ἀναπέμπουμε στὸν Σωτῆρα μας Χριστό· **σ**τὴν Ὑπερευλογημένη «Ἐγγυήτρια» καὶ «Πανύμνητο» Θεοτόκο Μητέρα μας· **σ**τοὺς Ἁγίους Προστάτες μας Κυπριανὸ καὶ Ἰουστίνα· **καὶ** βεβαίως, σὲ ὅλους τοὺς Ἁγίους·

**δι**ότι ἀξιωθήκαμε ἀπόψε αὐτῆς τῆς ἐξαιρετικῆς δωρεᾶς: νὰ πραγματοποιήσουμε τὴν δεύτερη **Ἐκδήλωσι** μετὰ τὴν περυσινὴ ἀνανέωσι καὶ ἐπανασύστασι τοῦ ἱεροῦ **Θεσμοῦ** τῶν **«Εὐχαριστηρίων»**.

**Τ**ὸ προηγούμενο ἔτος, ἀκριβῶς τεσσαράκοντα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν **«Εὐχαριστηρίων»**, τὸ ἔτος **1976**, βιώσαμε τὸ «αἴσιον» αὐτὸ γεγονός, τῆς ἀναβιώσεως τοῦ οἰκοδομητικοῦ αὐτοῦ **«Θεσμοῦ»**.

**Μ**έχρι τῆς διακοπῆς, τὸ ἔτος **2009**, εἶχαν πραγματοποιηθῆ **τριάντα τρεῖς Συνάξεις**, τὸ ὑλικὸ τῶν ὁποίων ἔχει ἐν μέρει δημοσιευθῆ καὶ εἶναι προσβάσιμο, πρὸς οἰκοδομὴν καὶ παραμυθίαν.

**Ἴ**σως, θὰ ἦταν καλὸ καὶ ὠφέλιμο νὰ γυρίσουμε στὰ δεύτερα **«Εὐχαριστήρια»**, πρὶν ἀκριβῶς ἀπὸ τέσσερις δεκαετίες, τὸ ἔτος **1977**.

**Ὁ** κλῆρος εἶχε πέσει καὶ πάλι στὴν ἀναξιότητά μου νὰ προσφωνήσω τὸν Ἀείμνηστο Πατέρα, Γέροντα καὶ Πνευματικὸ Ὁδηγό μας.

**Ἐ**λπίζω, ὅτι θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε ἀπόψε, καὶ ἐν συνεχείᾳ ὅσων συγκινητικῶν ἀκούσαμε ἀπὸ τὸν Καθηγητὴ μας, τὸν Ἀδελφὸ μας Γεώργιο Κορρέ, νὰ Σᾶς ἀναγνώσω ἕνα κάπως ἐκτενὲς τμῆμα τῆς **Προσφωνήσεως** ἐκείνης, προκειμένου νὰ ἀναδειχθῆ καὶ πάλι τὸ πνεῦμα καὶ τὸ κλίμα ἐκείνης τῆς ὄντως ἱστορικῆς ἐποχῆς.

\* \* \*

■ Πολυσέβαστε καὶ πολυπόθητε ἐν Χριστῷ πνευματικέ μας Πατέρα·

Συμπληρώθηκε ἕνας ὀλόκληρος χρόνος ἀπὸ τότε πού, μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας καὶ τὶς ἅγιες εὐχές Σας, γιὰ πρώτη φορὰ ἐπισήμως καὶ σὲ Σύναξι ὅλης τῆς Ἀδελφότητος, ἔγινε ἑορταστικὴ Ἐκδήλωσις μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ὀνομαστικῆς Σας ἑορτῆς καὶ ὅλοι μαζί Σᾶς ἐκφράσαμε τὶς ταπεινές, ἀλλὰ θερμὲς εὐχές, οἱ ὁποῖες πλημμύριζαν τὶς καρδιές μας.

Ἡ πνευματικὴ Σας χαρὰ ἦταν σὲ ὅλους φανερὴ καὶ οἱ ἐγκάρδιες εὐχές Σας στὸν καθ' ἓνα μας ἦταν μία ἰδιαίτερη εὐλογία· καὶ πιστεύω, ὅτι σὲ ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ χρόνου οἱ Ἀδελφοὶ θὰ αἰσθάνθηκαν μίαν εἰδικὴ βοήθεια στὸν πνευματικὸ τους ἀγῶνα.

Πράγματι, δὲν εἶναι τυχαῖος, οὔτε μία θεωρητικὴ διατύπωσις, ὁ λόγος τοῦ Σοφοῦ Σειράχ: «Ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ τίμα τὸν πατέρα σου, ἵνα ἐπέλθῃ σοι εὐλογία παρ' αὐτοῦ· εὐλογία γὰρ πατρὸς στηρίζει οἴκους» (Σοφ. Σειράχ γ' 8-9).

Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ, τὰ Χαρίσματα τοῦ Θείου Παρακλήτου, ἡ «κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», εἶναι δῶρα, τὰ ὁποῖα ἔρχονται στὸν Μοναχὸ διὰ μέσου τοῦ πνευματικοῦ Πατέρα.

Ἡ «εὐλογία» τοῦ πνευματικοῦ Πατέρα, ὅταν μάλιστα βγαίνει ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς Του, «στηρίζει οἴκους», στερεώνει τὸ πνευματικὸ οἰκοδόμημα τῆς ψυχῆς.

Ἡ «εὐλογία» αὐτή, ἡ ἐγκάρδια εὐχή Του, εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὰ θεμέλια, γιὰ τὸ ὑπόλοιπο κτήριο, καὶ γιὰ τὸ ἐπιστέγασμα, πού εἶναι ἡ θέωσις, ἡ κατὰ Χάριν ἔνωσις τοῦ Μοναχοῦ μὲ τὸν Κύριο τῆς Δόξης.

Ὁ Μοναχός, βιώνοντας καθημερινῶς τὸ ἐκούσιο Μαρτύριο τῆς Ὑπακοῆς· μὲ τὴν διαρκῆ προσπάθεια νὰ ξερριζώσῃ ἀπὸ μέσα του τὴν δαιμονικὴ οἴησι, διὰ μέσου τῆς συνεχοῦς αὐτο-ταπεινώσεως καὶ αὐτο-εξουθενώσεως· βιάζοντας τὸν ἑαυτό του νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν νόσο τοῦ ἀτομικισμοῦ, διὰ τῆς ἁγίας ἀταπαρνήσεως·

αὐτὸς λέγω ὁ Μοναχός, καθαρίζεται καρδιακῶς ὅλο καὶ περισσότερο, ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὸ «ἐγώ» του· ἀφήνει ἐλεύθερες τὶς πύλες τῆς καρδιᾶς του, γιὰ νὰ εἰσέλθῃ μέσα της καὶ νὰ τὴν κατακυριεύσῃ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, «ὁ ἐπὶ πάντων Θεός», «ὁ ὦν, ὁ ἦν καὶ ὁ ἔρχόμενος», «τὸ Α καὶ τὸ Ω»· ὁπότε δὲν ζῆ πλέον αὐτός, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς μέσα του: «ζῶ οὐκέτι ἐγώ· ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός».

Αὐτὸς ὁ ἔντονος καὶ διαρκῆς ἀγώνας, γιὰ τὴν ἀνακάθαρσι τῆς

ψυχῆς· **για** τὴν ἐκλάμπρυνσι τῆς ἀμαυρωθείσης ἐν ἡμῖν Εἰκόνας τοῦ Θεοῦ· **για** τὴν ἀναπαραγωγή τῆς ἀληθινῆς προπρωτικῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου· **για** τὴν καταύγασι τῆς ὅλης ὑπάρξεως ἀπὸ τὸ μακάριο Φῶς τῆς θείας Δόξης τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων· **ἢ** ἔνωσις κατὰ Χάριν καὶ κατὰ σχέσιν μὲ τὸν «μακάριον καὶ μόνον δυνάστην Θεόν»· **ἢ** ἔξομοίωσις αὐτῆ μὲ τὸ Θεῖον, ἢ ὁποῖα καθιστᾷ τὸν Μοναχὸν θεοειδῆ καὶ θεοείκελον (θεόμορφον, πὸ ὁμοιάζει σὰν τὸν Θεὸ) κατὰ τὴν ψυχὴν, ἰσάγγελον καὶ «ἐν σαρκὶ περιπολοῦντα θεόν»·

● **αὐτῆ** λέγω ἢ ἐργώδης καὶ ἰσόβιος προσπάθεια εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῆ ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ χωρὶς τὴν «εὐλογία», τὴν ἐγκάρδια εὐχὴ τοῦ πνευματικοῦ Πατέρα.

**Ἄδυνατῶ** νὰ πιστεύσω, ὅτι ὁ κάθε Ἀδελφὸς τῆς Μονῆς μας στὰ θεῖα καὶ ἅγια μυστικὰ βιώματά του, στὶς κρυφές συνομιλίες τῆς νύμφης ψυχῆς του μὲ τὸν γλυκὺ Νυμφίον Χριστὸ στοὺς θαλάμους τῆς καρδιᾶς του· **ἄδυνατῶ** λέγω νὰ πιστεύσω, ὅτι κατὰ τὶς στιγμὲς αὐτὲς δὲν ἔχει δίπλα του τὸν πνευματικὸ Πατέρα, ὡς γνήσιον καθοδηγητὴ καὶ νυμφαγωγὸ στὶς θεῖες ἀναβάσεις του.

**Αὐτό**, ἔχω τὴν πεποίθησι, εἶναι τοῦ κάθε Μοναχοῦ μας βίωμα καθημερινό, καὶ θὰ τὸ αἰσθάνθηκε ἰδιαίτερα στὴν διάρκεια τοῦ παρελθόντος χρόνου, διότι –καὶ πάλι τὸ ὑπογραμμίζω– οἱ εὐχές Σας ἦσαν θερμὲς καὶ πλούσιες.

**Ἐσηκῶνω** ἐδῶ ἀπὸ ἓνα περιοδικὸ κάτι πολὺ σχετικὸ μὲ ὅλα αὐτὰ καὶ εἰδικώτερα γιὰ τὸ χιλιό-εἰπωμένο Μυστήριον τῆς Ὑπακοῆς, τῆς Πνευματικῆς Πατρότητος, τὸ ὁποῖο ἰδίως στὸν Ρωσικὸ Μοναχισμό μὲ τοὺς Στάρετς ἔχει ἓνα ἰδιαίτερο χρῶμα:

● **«Ἐκ** μέρους τοῦ τέκνου ἀπαιτεῖ (ἢ Πνευματικὴ Πατρότης) μία τελεία ἀπάρνησι τῆς προσωπικῆς θελήσεως, μία ἀπόλυτη ὑπακοή στὸν Γέροντα, πὸ δὲν μπορεῖ νὰ λυθῆ μὲ τὴν ἀνώτερη ἱεραρχικὴ θέσι, πὸ ἴσως ἀργότερα λάβῃ τὸ τέκνο...

**Τὸ** τέκνο, τὸ ὁποῖο κάνει κάτι χωρὶς τὴν ἔγκρισιν τοῦ πνευματικοῦ Πατρὸς γίνεται ἀσφαλῶς **λεία τῶν δαιμόνων**.

**Αὐτῆ** ἢ μύησις ἐξ ἄλλου δὲν περιορίζεται μόνον σὲ συμβουλές καὶ σὲ μία πνευματικὴ διδασκαλία, ἀλλὰ εἶναι **ἀληθινὴ μεταβίβασις πνευματικῶν δυνάμεων**. **Μὲ** τὴν προσευχὴν καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Στάρετς, ὁ ὑποτακτικὸς δέχεται τὴν δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

**Στὴν** ρωσικὴ ἐξιστόρησι Βίων Ἁγίων περιγράφεται

αὐτὴ ἢ δωρεὰ τῶν πνευματικῶν δυνάμεων σὰν κάτι τὸ ὀφθαλμοφανές.

**Ό**ταν ὁ Ἅγιος Σέργιος εὐλογῆ τὸν Μοναχὸ Ἰσαὰκ γιὰ τὴν ἄσκησι τῆς σιωπῆς, ἐκεῖνος βλέπει νὰ βγαίνει ἀπὸ τὰ δάκτυλα ποὺ τὸν εὐλογοῦν μία λάμψι, ποὺ τὴν νιώθει νὰ τὸν τυλίγη καὶ νὰ τὸν κατακυριεύη.

**Π**ιὸ συχνὰ γίνεται λόγος γιὰ μία **χαρὰ** καὶ μία **γαλήνη**, ἢ ὁποῖα περνάει κατὰ μυστηριώδη τρόπο ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ Στάρετς στὴν ψυχὴ τοῦ πνευματικοῦ τέκνου.

**Έ**τσι, στὰ **Χρονικὰ τοῦ Ντιβέγιεβο** γίνεται λόγος γιὰ μία συνάντησι τοῦ Στάρετς Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ μὲ ἓνα ἀπὸ τὰ πνευματικά του τέκνα, ἓναν νέο Κληρικό, ὁ ὁποῖος κατέχεται ἀπὸ μία βαθειὰ θλιψι.

**Ό** Στάρετς τὸν παρηγορεῖ, ψάλλοντάς του ἓναν ὕμνο ἀπὸ τὴν Παράκλησι τῆς Παναγίας, τοῦ ὁποῖου τὰ λόγια εἶναι μία ἰκεσία γιὰ πνευματικὴ χαρά: **«Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἔξαφανίσασα».**

**Η** κατάστασις τῆς ψυχῆς τοῦ Στάρετς ἔμοιαζε σὰν νὰ πέρασε στὴν ψυχὴ τοῦ θλιβομένου Κληρικοῦ καὶ ἔτσι ἐκεῖνος ἐπέστρεψε στὴν Μονὴ εἰρηνευμένος καὶ μὲ τὴν καρδιὰ γεμάτη χαρά...».

\* \* \*

*Ἀγαπητοὶ μου Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ·*

**Α**ὐτὴ ἦταν τότε ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Μονῆς μας καὶ τῆς Ἀδελφότητός μας, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ Ἀειμνήστου Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας: «ὄν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας...» (πρβλ. Ματθ. κγ' 37).

**Εὐγνωμοσύνη** λοιπὸν καὶ **Εὐχαριστία** πρὸς Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποῖος μᾶς ἐγέννησε καὶ ἀνεγέννησε ἐν Χριστῷ·

**ἀ**λλ' ἐπίσης, καὶ βαθειὰ **Εὐγνωμοσύνη** πρὸς ὅλους Ἐσᾶς, οἱ ὁποῖοι συμμετέχετε καὶ συμβάλλετε στὴν ἀνανέωσι τῶν **«Εὐχαριστηρίων»** μας, μέσα βεβαίως σὲ ἓνα νέο **πλαίσιο** καὶ μὲ διευρυμένους προοπτικές·

**Έ**πίσης, **Εὐγνωμοσύνη** ἐγκάρδια στοὺς κυρίουσ συντελεστὰς τῆς ἀποψινῆς μας **Ἐκδηλώσεως**: • τὸν πατέρα Διονύσιο μὲ τὴν Χορωδία καὶ Ὀρχήστρα· • τὸν Καθηγητὴ μας κύριο Γεώργιο Κορρέ· • τὴν Σκηνοθέτιδα κυρία Σμαράγδα Καλουτζῆ καὶ τὴν Θεατρικὴ Ὀμάδα· • τὴν Παρουσιάστρια Ἀδελφή μας Ἰουστίνα Φωκιανοῦ.

**καὶ** τέλος, **Εὐγνωμοσύνη** ἐκ βαθέων πρὸς τοὺς **Συνεργάτας**, **Συνδιακόμους** καὶ **Συνοδοιπόρους** μας, οἱ ὁποῖοι γιὰ πολλοστὴ φορὰ προσέφεραν

πρόθυμα καὶ ἐθελοντικὰ τὶς πολύτιμες ὑπηρεσίες τους, γιὰ τὴν πραγματοποίηση καὶ τῶν ἐφετινῶν μας «**Εὐχαριστηρίων**».

■ **Ὁ Θεὸς τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου, νὰ εἶναι μαζί τους καὶ μαζί μας, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!...**

9.10.2017 ἐκ. ἡμ.  
† *Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου  
Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου*

**Εὐχαριστῶ!**  
† ὁ Ὡ. κ' Φ. Κ.